

Legea pentru regimul general al cultelor (1928)

I. Dispozițiuni Generale

ART. 1. Statul garantează tuturor cultelor o deopotrivă libertate și protecțiune, întrucât exercițiul lor nu atinge ordinea publică, bunele moravuri și legile sale de organizare.

ART. 2. Împiedicarea exercițiului liber al oricărui cult se va pedepsi potrivit dispozițiunilor respective din codul penal.

Serviciile religioase în afară de biserici sau case de rugăciuni se vor face cu observarea strictă a legilor și regulamentelor în vigoare, evitându-se orice acte cari ar putea aduce vreo jignire celorlalte culte sau ar constitui demonstrații uni împotriva lor.

ART. 3. Credințele religioase *nu* pot împiedica pe nimeni de a dobândi sau exercita drepturile civile și politice, nici nu pot scuti pe nimeni de la obligațiunile impuse de legi.

ART. 4. Nimeni nu poate fi urmărit de autoritățile bisericești pentru motivul că și-a îndeplinit vre-o obligație impusă de legi sau că nu a săvârșit vre-o fapta oprită de legi.

ART. 5. Nimeni nu poate fi constrâns să participe la serviciile religioase ale unui alt cult. Îndatorirea funcționarilor și militarilor ținută prin serviciul lor sau comandați să participe la serviciile religioase oficiale nu poate fi considerată ca constrângere.

ART. 6. Constituirea de organizațiuni politice pe bază confesională și tratarea chestiunilor de politică militantă în sânul corporațiunilor și instituțiunilor bisericești sunt interzise.

„Membrii clerului, călugării și predicatorii cari, în locașurile de rugăciune ori în adunările credincioșilor convocați pentru practice religioase, prin cuvinte rostite în public ori prin răspândirea de scrieri, vor indemna sau provoca direct la nesupunere către Constituție, autoritățile Statului sau a legilor, regulamentelor și ordonanțelor în vigoare, precum și acei cari vor amenința pe credincioșii lor cu pedepse spirituale dacă se vor supune autorităților Statului și legilor în vigoare, ori le vor acorda sau promite beneficii spirituale dacă nu se vor supune, se vor pedepsi cu închisoare de la 6 luni până la 2 ani și cu suprimarea subvenției (salariului) acordat de stat”.

„Suprimarea subvențiunii, pentru prima oară, se va face de la un an până la cinci ani, iar în caz de recidiva suprimarea se va face pentru totdeauna”.

„De aceeași pedeapsă sunt pasibili membrii clerului, precum și organele de conducere ale cultelor cari vor pune la dispoziția cultelor locașurile sfinte pentru întruniri convocate cu scopul de a se agita împotriva autorităților Statului ori a legilor în vigoare”.

„Credincioșii cari vor agita în locașurile de rugăciune ori în adunările convocate pentru practice religioase, cu graiul viu ori prin răspândirea de scrieri, contra autorităților Statului sau a legilor, regulamentelor și ordonanțelor în vigoare, se vor pedepsi cu închisoare de la 3 luni până la 1 an”.

„Art. 167 din codul penal român se extinde asupra întregului teritoriu al țării”.

ART. 7. Nici un cult *nu* poate avea relațiuni de dependență cu vreo autoritate sau organizație bisericească din străinătate, afară de cele impuse de principiile lui dogmatice și juridico-canonic.

Relațiunile dintre Stat și cultul catolic - singurul în țară cu asemenea dependență - vor putea fi stabilite printr-un acord special, care va fi supus Corpurilor legiuitoare pentru aprobare.

ART. 8. Jurisdicțiunea autorităților religioase ale cultelor din țară nu se poate întinde în afară de teritoriul Statului român.

Asemenea nici autoritățile religioase ale cultelor din străinătate nu vor putea exercita nici o jurisdicțiune în cuprinsul Statului român.

ART. 9. Cultele și asociațiunile religioase nu pot primi ajutoare materiale din străinătate direct sau indirect, fără a le aduce la cunoștință guvernului. Ele sunt obligate să comunice Ministerului Cultelor orice ajutoare de asemenea natură. Când scopul pentru care se dau ori se întrebuițează aceste ajutoare este potrivit intereselor Statului sau armoniei interconfesionale a țării, Ministerul Cultelor va putea interzice primirea lor, sub sancțiunea retragerii temporare sau definitive a ajutorului de Stat pentru culte și a anularii autorizației de funcționare pentru asociațiunile religioase.

ART. 10. Membrii clerului, ai organelor de conducere și funcționarii de orice categorie ai cultelor și instituțiilor lor trebuie să fie cetățeni români, cari se bucură de toate drepturile civile și politice și cari nu au fost condamnați prin sentință definitivă pentru crime contra bunelor moravuri și contra siguranței Statului și în genere pentru orice faptă care ar atrage interdicțiune corecțională.

În mod excepțional, Ministerul Cultelor poate admite ca membri ai clerului și cetățeni străini, însă pentru un timp limitat și numai în cazul când existența sau funcționarea unei comunități religioase ar fi periclitată prin încetarea serviciului religios.

Instanțele judecătorești sunt obligate să comunice Ministerului Cultelor, iar acesta șefilor cultelor respective orice sentință de condamnare definitivă de natura celor mai sus arătate, privitoare la membrii clerului și la funcționarii de orice categorie ai cultelor.

Șefii Cultelor (Mitropolii, Episcopii, Suptendentii etc.) vor fi judecați pentru delictele ordinare și politice de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

ART. 11. Organizațiile cultelor istorice, create și reprezentate în conformitate cu sistemul lor de organizare și prevăzute în statute (comunitățile, parohiile, protopopiatele, mănăstirile, capitulele, episcopiile, arhiepiscopiile, mitropoliile etc.) sunt persoane juridice.

ART. 12. Cultele își vor conduce afacerile lor interne în conformitate cu statutul lor de organizare, aprobat în condițiunile legii de față. Administrarea patrimoniilor și fundațiilor lor se va face de către organele competente ale cultelor, sub supravegherea autorităților bisericești superioare.

Fundațiile vor fi administrate potrivit actelor de fundațiune ori dispozițiilor testamentare și nu vor putea fi folosite decât în scopurile speciale pentru cari sunt destinate.

Culte vor putea face schimbări în destinația patrimoniilor și fundațiilor lor numai în conformitate cu statutul lor de organizare și cu legile în vigoare. Achizițiunile, cu titlu gratuit, de averi mobile și imobile, de către Culte, până la valoarea de 50.000 lei vor fi comunicate Ministerului Cultelor, iar cele mai mari de 50.000 lei se vor putea face numai cu aprobarea aceluși Minister.

ART. 13. Hotărârile instanțelor disciplinare și judecătorești ale cultelor se execută prin organele lor proprii.

La cererea autorităților bisericești, făcută prin mijlocirea Ministerului Cultelor, organele executive ale Statului vor da concursul lor pentru aducerea la îndeplinire a acestor hotărâri.

ART. 14. Cultele pot înființa, administra și controla instituții culturale și de binefacere în marginile și potrivit dispozițiilor legilor privitoare la acest fel de instituții.

ART. 15. Cultele pot înființa și conduce institute speciale pentru pregătirea clerului lor.

Programele pentru studiile teologice vor fi stabilite de autoritatea bisericească competentă și vor fi comunicate Ministerului Cultelor.

Studiul istoriei, al limbii și literaturii Române și al Constituției țării sunt obligatorii în aceste institute și se vor preda conform unui program stabilit de autoritatea bisericească competentă în acord cu Ministerul Cultelor și al Instrucțiunii, așa fel ca să nu împiedice pregătirea teologică specială și să fie compatibil cu caracterul religios-moral al acestor institute.

Diplomele de pregătire teologică obținute în străinătate vor trebui să fie echivalate pe baza unui examen special cu programa studiilor de istorie, de limbă și literatură română și de Constituțiunea țării, obligatorii în institutele teologice din țară ale cultelor respective.

Examenele pentru echivalarea diplomelor din străinătate se vor face la institutele teologice cu cadre ale cultelor respective de către o comisiune la lucrările căreia va asista un reprezentant al Ministerului Cultelor.

ART. 16. Cultele au dreptul a face instrucțiunea religioasă a elevilor de credința lor din școlile publice și particulare, conform legilor privitoare la instrucțiunea publică.

Asemenea au dreptul a săvârși, prin preoții lor în armată, în spitalele civile și militare, orfelinate, școli corecționale și penitenciare, pentru credincioșii lor, servicii religioase de orice natură, cu observarea legilor sau regulamentelor instituțiilor respective.

Când numărul credincioșilor unui cult din institutele enumerate la aliniatul precedent va necesita preoți proprii, autoritățile respective vor putea angaja asemenea preoți pe seama lor.

ART. 17. Cultele pot întreține cimitire proprii pentru credincioșii lor.

Comunele sunt datoare a înființa și întreține cimitire comune pentru cultele cari nu au cimitire proprii.

ART. 18. Toate cultele sunt datoare a face servicii religioase la solemnitățile naționale și la cele ale Familiei Dominatoare.

Aceste solemnități se vor fixa prin regulamentul acestei legi.

ART. 19. Bisericele (casele de rugăciuni), curtea, cimitirele și odoarele sacre nu pot fi nici urmărite, nici sechestrate, sub nici o formă.

ART. 20. Actele stării civile sunt de atribuția legii civile. Întocmirea acestor acte va trebui să preceadă întotdeauna binecuvântarea bisericească.

II. Raporturile dintre Stat și culte.

ART. 21. Pe lângă Biserica ortodoxă, a cărei organizare este stabilită prin lege specială, în Statul român mai există următoarele culte istorice:

- a) Cultul român greco-catolic (unit);
- b) Cultul catolic (de rit latin, grec-rutean și armean);
- c) Cultul reformat (calvin);
- d) Cultul evanghelic-luteran;
- e) Cultul unitarian;
- f) Cultul armeano-gregorian;
- g) Cultul mozaic (cu diferitele sale rituri);
- h) Cultul mohamedan.

ART. 22. Culte noi pot fi recunoscute în Stat dacă confesiunea de credință și principiile lor religioase morale nu vor fi potrivnice ordinii publice, bunelor moravuri și legilor țării și dacă sistemul lor de organizare, conducere și administrare va fi în conformitate cu dispozițiunile legii de față.

Pentru obținerea recunoașterii, ele vor trebui să prezinte Ministerului Cultelor un statut, cuprinzând confesiunea de credință, principiile religioase morale și sistemul de organizare, conducere

și administrare, care statut, după ce va fi examinat de Ministerul Cultelor, va fi supus aprobării corpurilor legiuitoare.

Recunoașterea dată unui cult nou poate fi revocată, pe aceeași cale, dacă organele, corporațiile și membrii săi contravin în mod fățiș dispozițiilor acestei legi și ale statului aprobat.

ART. 23. Capacitatea juridică a cultelor noi recunoscute se limitează la achizițiuni de imobile și bunuri necesare numai pentru serviciul divin (Case de rugăciuni), locuințe pentru slujitori și cimitire.

Înainte de transcrierea sau intabularea dreptului de proprietate, actele de achiziție pentru astfel de imobile și bunuri vor trebui să aibă aprobarea Ministerului de Culte.

ART. 24. Asociațiunile religioase și funcționarea lor stau sub regimul legilor privitoare la asociațiuni în genere și la întruniri publice.

Sunt cu desăvârșire interzise, sub sancțiunea pedepselor prevăzute în codul penal, acele asociațiuni religioase cari propagă doctrine de natură a aduce atingere legilor de organizare ale Statului și instituțiilor sale și cari prin practicile lor rituale contravin bunelor moravuri și ordinii publice. Asociațiunile religioase cari vor primi și vor înscrie printre membrii lor persoane ce au părăsit un cult fără îndeplinirea formalităților prevăzute la art. 45, se vor pedepsi conform dispozițiilor respective din codul penal.

Autorizațiunile pentru funcționare a asociațiunilor religioase se vor acorda de Ministerul Cultelor, căruia aceste asociațiuni sunt obligate a-i trimite sau prezenta orice acte și informațiune privitoare la organizarea și activitatea lor.

Autorizările de funcționare ale asociațiunilor religioase vor putea fi anulate în caz de neobservare strictă a condițiilor stabilite și impuse cu prilejul acordării lor.

ART. 25. Statul are asupra tuturor cultelor dreptul de supraveghere și control care se va exercita prin Ministerul Cultelor.

Autoritățile tuturor cultelor sunt datoare să trimită și să dea acestui Minister sau delegaților săi autorizați orice acte oficiale și orice informație li s-ar cere.

ART. 26. Toate instrucțiunile și ordinele de interes obștesc, date de autoritățile cultelor slujitorilor sau credincioșilor lor, se vor aduce în același timp și la cunoștința Ministerului Cultelor.

Acesta va interzice executarea instrucțiunilor și ordinelor cari sunt contrare ordinii publice, bunelor moravuri, legilor în vigoare și siguranței Statului.

ART. 27. Șefii cultelor (mitropoliții, episcopii, superintendenții etc.), aleși sau numiți în conformitate cu statutele lor de organizare, nu vor fi recunoscuți și introduși în funcțiune, decât după aprobarea Maiestății Sale Regelui, dată pe baza recomandării Ministerului de Culte și după depunerea jurământului de fidelitate către Suveran și de supunere față de Constituție și legile țării.

Formula de jurământ este următoarea:

Înaintea lui Dumnezeu, jur credință Maiestății Sale Regelui României și succesorilor săi;

Jur că voi respecta și voi face să se respecte de către subalternii mei constituțiunea și legile țării;

Jur că nu voi întreprinde nici o acțiune de natură a aduce atingere ordinii publice sau integrității Statului român;

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

Funcționarii publici ai cultelor, la intrarea în slujbă, vor depune, înaintea autorității lor competente, jurământul de credință către Maiestatea Sa Regele și de supunere față de Constituție și legile țării, în prezența unui reprezentant al guvernului.

Formula de jurământ pentru acești funcționari va fi cea prevăzută la art. 11 al regulamentului statutului funcționarilor publici.

Cei cari nu au depus acest jurământ până la intrarea în vigoare a acestei legi, îl vor depune în termenul ce se va fixa de Ministerul Cultelor. Procedura depunerii jurământului se va determina prin regulamentul acestei legi.

ART. 28. Cultele nu pot crea eparhii (dioceze, superintendenții etc.), peste cele existente în momentul promulgării legii de față și nici nu pot schimba titulatura, întinderea și sediul vreunei eparhii decât cu aprobarea guvernului, dată prin lege specială.

ART. 29. Cheltuielile pentru întreținerea cultelor și instituțiilor lor se vor acoperi în primul rând din mijloacele proprii ale cultelor, create și administrate în conformitate cu statutul lor de organizare.

ART. 30. Cultele pot impune credincioșilor lor contribuțiuni pentru scopurile arătate în articolul precedent.

Aceste contribuțiuni vor putea fi încasate și prin organele fiscale ale Statului, dar numai pentru instituțiunile și exigențele bisericești și culturale existente în momentul promulgării legii de față și în condițiunile stabilite, prevăzute în regulamentul de aplicare al legii.

Datele privitoare la aceste contribuțiuni se vor ține la dispozițiunea Ministerului de Culte și Ministerului de Finanțe, pentru a se putea cerceta dacă cultele s-au conformat dispozițiilor cuprinse în acest articol.

Pentru încasarea prin organele fiscale ale Statului a eventualelor contribuțiuni impuse pentru noi instituțiuni și exigențe, cultele vor trebui să obțină aprobarea prealabilă a Ministerului de Culte și a Ministerului de Finanțe.

ART. 31. Ajutoarele pe cari Statul le va acorda diferitelor culte vor fi în raport cu numărul credincioșilor cetățeni români ai lor față de populația totală a țării, cu situația materială a cultelor respective și cu nevoile lor reale.

Aceste ajutoare vor fi date pentru acoperirea nevoilor lor pentru necesități specificate și constatate că ar depăși veniturile ce le au și *niciodată sub formă de sume globale*.

Ele vor putea fi retrase sau suspendate de Ministerul Cultelor celor vinovați de agitațiuni împotriva ordinii și siguranței Statului și pentru violarea dispozițiilor acestei legi.

ART. 32. Completarea veniturilor clerului și plata funcționarilor cultelor se vor face după norme generale, stabilite prin lege și în armonizare cu salariile funcționarilor publici.

ART. 33. Pentru a putea obține ajutor de la Stat în scopul susținerii clerului slujitor parohiile sau comunitățile ce se vor înființa de aci înainte trebuie să aibă cel puțin 400 familii în comunele urbane și 200 în comunele rurale. În cazuri bine motivate se pot ajuta și parohii sau comunități cu un număr mai mic de familii.

ART. 34. Cultele cari primesc ajutor de la Stat vor ține conturile de venituri și cheltuieli la dispoziția Ministerului Cultelor, care va controla dacă sumele acordate au fost întrebuintate potrivit destinațiilor și cu respectarea legii contabilității publice privitoare la instituțiile cu caracter autonom.

Controlul prevăzut în acest articol se va face pe baza unui regulament special întocmit de Ministerul Cultelor împreună cu Ministerul Finanțelor.

ART. 35. Toate numirile membrilor clerului și funcționarilor de orice categorie ai cultelor în posturi subvenționate de Stat, vor trebui să fie comunicate Ministerului Cultelor.

ART. 36. Ordinele și congregațiile religioase, existente pe teritoriul Statului român înainte de promulgarea acestei legi, își vor păstra actualele case și mănăstiri, dacă îndeplinesc condițiile legilor în vigoare și dacă superiorul (provincialul) și membrii lor vor fi cetățeni români și vor locui în țară.

Superiorii (provincialii) și membrii cari *nu* vor voi sau nu vor dobândi cetățenia română nu vor mai putea rămâne în țară ca membri ai ordinului ori congregației respective.

Termenul de îndeplinire a acestei condițiuni va fi fixat de Ministerul Cultelor.

Case și mănăstiri noi vor putea fi deschise numai cu autorizația guvernului.

Ordine și congregațiuni noi nu se vor putea așeza în țară decât pe bază de lege.

ART. 37. Averele cultelor dispărute revine de drept Statului.

ART. 38. Instituțiunea patronatului cu drepturile și obligațiunile de orice categorie este și rămâne desființată fără nici o indemnizare.

ART. 39. Situația juridică (titlul de proprietate) a imobilelor (biserici, case parohiale și dependințe) și bunurilor bisericesti cari până la promulgarea acestei legi erau patronate, se va verifica și, eventual, rectifică în cărțile funduare după următoarele principii:

a) dacă se constată, cu ocazia verificării, că aceste imobile și bunuri aparțin comunităților bisericesti locale, ele rămân în deplina lor proprietate și posesiune;

b) dacă se constată că aparțin patronului - fie acesta Stat sau instituție a sa (județ, comună etc.), fie particular - ele rămân în proprietatea acestora, dar în posesiunea comunității locale;

c) dacă patronul particular care deține un drept de patronat personal, a dispărut, dreptul de proprietate al imobilelor și bunurilor trece asupra Statului, iar posesiunea rămâne comunității locale;

d) dacă patronul imobilelor și bunurilor bisericesti dintr-o comunitate locală, care s-a desființat pe cale legală sau prin dispariția credincioșilor, este Statul, acesta va dispune liber de ele; iar dacă este un particular, acesta, în acord, cu Ministerul Cultelor, va afecta posesiunea lor pentru trebuințele generale ale cultului.

Aceleași principii se aplică și pentru cazul că e vorba de alte părți constitutive și instituțiuni ale cultelor decât comunitățile locale.

Verificarea prevăzută în acest articol va fi făcută, la cererea Ministerului Cultelor, de tribunalele în circumscripția cărora se află imobilele și bunurile, după ce vor fi citate părțile interesate.

Statul va fi reprezentat prin Ministerul Cultelor.

Hotărârea tribunalului este supusă apelului în termen de 15 zile de la comunicare.

Hotărârea definitivă va fi înaintată judecătoriei unde se află cărțile funduare spre a se face confirmarea sau rectificarea convenită.

ART. 40. Corespondența organelor bisericesti cu autoritățile Statului se va face în limba română.

III. Relațiunile dintre culte.

ART. 41. Membrii unui cult nu pot fi constrânși să contribuie la întreținerea altui cult.

ART. 42. Preoții unui cult pot săvârși slujbe și ceremonii religioase numai credincioșilor cultului propriu.

Excepții de la aceasta dispoziție se pot face în cazul când credincioșii unui cult, cari n-au preot în localitate, ar cere ei înșiși la locuința lui serviciul preotului unui alt cult și numai pentru cazuri de extremă necesitate și urgență.

ART. 43. Constituțiunea garantând tuturor cetățenilor libertatea de conștiință, oricine are dreptul de a aparține oricărui cult.

ART. 44. Oricine a împlinit vârsta de 18 ani poate trece de la un cult la altul, observând formele stabilite în aceasta lege.

De acest drept nu beneficiază cei ce suferă de boale cari împiedică libera voință.

Femeile măritate pot să-și schimbe religiuena chiar înainte de 18 ani.

ART. 45. Oricine, întrunind condițiunile de la articolul precedent, voiește să între sau să treacă la alt cult, va anunța această intenție, în persoană și însoțit de doi martori, ofițerului stării civile al comunei unde domiciliază.

Ofițerul stării civile va încheia proces-verbal despre declarația de trecere, semnat de *cel* ce face declarația și de martori, și-l va înainta, în copie, în termen de cel mult 8 zile de la data declarațiunii, preotului căruia aparține declaratul.

Anunțarea trecerii se poate face și în forma unei declarațiuni autentice la judecătoria sau la notarul public și depusă la ofițerul stării civile.

Dacă în termen de 30 de zile de la înștiințarea preotului autorul declarației nu revine asupra ei, trecerea se consideră făcută pe deplin drept de la această dată.

Ofițerul stării civile va face, în acest caz, modificările convenite în registrele respective, va elibera declarantului o dovadă oficială despre trecere, anunțând aceasta atât preotului căruia a aparținut, cât și aceuia la care a trecut.

Revenirea asupra declarațiunii de trecere se face cu observarea aceluiași formalități.

Formalitățile articolului de față se aplică și aceluia cari vor să părăsească vreun cult fără a trece la altul.

Declarațiunile sau cererile de cari se ocupă acest articol sunt scutite de timbru.

ART. 46. Oricine trece de la un cult la altul este dator a suporta toate sarcinile materiale impuse de statutele și de angajamentele luate față de cultul părăsit până la sfârșitul anului în care s-a făcut trecerea.

Este interzis cultelor primirea de credincioși, cari părăsind un cult n-au îndeplinit formalitățile de trecere prevăzute în art. 45.

ART. 47. Copiii ai căror părinți aparțin aceleiași religii, urmează religiuena părinților.

Dacă unul din părinți trece la alt cult, copiii de sexul lui, sub etatea de 18 ani urmează cultul părintelui trecut.

Când unul din soți trece la religiuena celuilalt, copiii sub 18 ani urmează religiuena comună a părinților.

Dacă părinții nu sunt de aceeași religie, tatăl are dreptul de a determina, pentru fiecare copil în parte, căreia din cele doua religii ale părinților săi aparține. Aceasta însă odată pentru totdeauna, anume cu prilejul înscrierii copilului în registrele stării civile.

Orice convențiuni anterioare căsătoriei prin cari s-ar hotărî religiuena copiilor vor fi nule și neavenite.

Dacă tatăl copilului este mort, acest drept revine mamei.

ART. 48. Copiii nelegitimi urmează religiuena mamei.

ART. 49. Copiii găsiți, dacă nu au nici o indicație cu privire la religia lor sau a părinților, urmează religiuena aceuia care i-a primit spre creștere, iar dacă sunt așezați în azile (case de creștere), stabilirea religiunii lor se va face după criteriile următoare:

a) Dacă azilul este întreținut de vre-o instituție confesională, vor urma religiuena instituției respective;

b) Dacă azilul este întreținut de comună sau județ, vor urma religiuena majorității locuitorilor din acea comună sau din acel județ;

c) Dacă azilul este întreținut de Stat, copiii vor urma religiuena ortodoxă.

ART. 50. În caz de adopțiune, copiii orfani de ambii părinți sub vârsta de 18 ani, pot urma religiuena adoptantului la dorința acestuia, manifestată înaintea ofițerului stării civile.

Dacă ambii soți adoptă de comun acord, religiuena copiilor orfani va fi determinată potrivit art. 47.

Dacă amândoi sau numai unul dintre părinții copiilor adoptați trăiesc, copiii, nu vor putea urma religiuena adoptantului decât cu învoirea prealabilă a părinților.

Dispozițiuni finale

ART. 51. Toate cultele sunt datoare a-și pune în concordanță statutele lor de organizare cu dispozițiunile legii de față, în termen de 1 an de la publicarea regulamentului ei de aplicare înaintându-le Ministerului Cultelor spre aprobare și confirmare prin decret regal, dat în baza unui jurnal al Consiliului de miniștri.

Aprobarea are drept scop a constata că în statute nu sunt dispozițiuni contrare legii.

Modificările ulterioare în statutele de organizare se vor face cu aceeași procedură.

ART. 52. Situația juridică a bunurilor bisericești, aflate dincolo de frontierele Statului român și cari aparțin cultelor din țară, precum și a bunurilor din țară care aparțin cultelor din afară, va fi determinată prin convențiuni speciale.

ART. 53. Drepturile recunoscute comunității baptiste prin jurnalul Consiliului de miniștri Nr. 2680 din 21 Noiembrie 1927 se mențin.

Statutul comunității baptiste aprobat prin acest jurnal va fi pus de acord cu dispozițiunile legii de față și înaintat Ministerului Cultelor pentru o nouă aprobare.

ART. 54. Ministerul Cultelor va stabili și decreta în Regulamentul de aplicare a legii, normele după cari cultele cari nu au organizațiune ierarhică -mozaic și musulman - urmează să procedeze pentru întocmirea statutului lor de organizare.

Organizarea cultului mozaic se va face pe bază de comunități religioase, putând avea fiecare rit - occidental, ortodox, spaniol - comunitate proprie.

Diferitele rituri se pot organiza și în comunități unitare.

Într-o localitate poate funcționa o singură comunitate de același rit.

Sinagogile (temple, case de rugăciuni) existente la data promulgării acestei legi, cu derogarea de la prevederile art. 56, își pot păstra bunurile mobile și imobile afectate cultului. Administrarea acestor bunuri se va face sub controlul Ministerului Cultelor și al comunității căreia aparțin.

Modalitățile cum se va exercita acest control din partea comunității se vor stabili prin statutele acesteia.

Dispozițiunile acestui articol vor fi puse în vigoare prin regulamentul de aplicare a legii.

ART. 55. Până la organizarea cultului mozaic pe baza de comunități religioase, reprezentantul acestui cult în Senat va fi tot reprezentantul religios al Uniunii Comunităților evreiești din Vechiul Regat.

După organizarea pe bază de comunități religioase a Cultului mozaic din întreaga țară reprezentantul în Senat al lui va fi ales de adunarea delegațiilor comunităților religioase, potrivit normelor ce se vor restabili prin Regulamentul de aplicare al acestei legi.

ART. 56. Toate bunurile mobile sau imobile afectate unei instituțiuni întreținute de cultul mozaic, aflate astăzi pe numele unei persoane fizice sau societăți particulare, trec de drept și fără îndeplinirea nici unei formalități în stăpânirea comunității mozaice respective din ziua constituirii acesteia ca persoană juridică.

Mutațiunile acestea de proprietate sunt scutite de orice taxe. Tribunalul situațiunii locului va constata dacă dispozițiunile cerute de lege sunt îndeplinite, aceasta la cererea președintelui comunității respective.

Dispozițiunile cuprinse în acest articol se referă și la bunurile mobile și imobile, afectate parohiilor reformate (calvine) și evanghelice.

ART. 57. Dispozițiunile din această lege privesc și Biserica Ortodoxă, întrucât nu sunt contrare legii speciale de organizare a acestei Biserici.

ART. 58. Un regulament întocmit de Ministerul Cultelor va dezvolta și lamuri în amănunt principiile și dispozițiunile acestei legi.

ART. 59. Toate legile, statutele, regulamentele, ordonanțele și dispozițiunile de orice natură în vigoare înainte de promulgarea legii de față, ori contrare ei, sunt și rămân abrogate. 946